

Μαρία Οικονομοπούλου-Ένα Τόσο Τρυφερό Τίποτα

Όταν εν δυνάμει μπορούν να γίνουν τα πάντα, υπάρχει ο κίνδυνος να μη γίνει τίποτα. Όταν δεν βιάζεις τα πράγματα και τον εαυτό σου, αυτό το τίποτα, μπορεί να γίνει κάτι σημαντικό.

Κάτι τέτοιο ένιωσα ότι συμβαίνει με τις φωτογραφίες της Μαρίας Οικονομοπούλου, τις οποίες δημοσιεύει εδώ και χρόνια στο facebook, παρόλο που η φωτογραφία δεν είναι το εικαστικό της μέσο. Αργά αλλά σταθερά ξεδιπλώνει ένα κομμάτι που πριν από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης θα έμενε πιθανότατα εντελώς προσωπικό. Άρχισαν να «μου αρέσουν» όλο και περισσότερες. Όλα αυτά τα likes, λοιπόν, έγιναν πάρα πολλά για να τα αγνοήσω. Ένωθα την ανάγκη να πω και στους άλλους, που φωνάζουν και οχλαγωγούν στο διαδίκτυο: «μα, ακούστε αυτή την τρυφερή σιωπή».

Άρχισα να συνειδητοποιώ ότι υπήρχε μια συνέχεια και μια συνέπεια, αλλά και ένα ύφος που με συγκινούσε. Μιά ευαισθησία στον τρόπο που έβλεπε μέσα από τις φωτογραφίες της το περιβάλλον της-είτε το προσωπικό της, είτε της πόλης, μάλλον των πόλεων, Αθήνας και Ρόττερνταμ-και κατέγραφε αυτό το τίποτα:το ευτελές, το μικρό, το μέγα!

Μιά σκιά, μιά γυαλάδα, φύλλα κολλημένα στην ασφάλτο, η ομορφιά ενός καλοσηματισμένου καρβελιού, η ευθραυστότητα ενός μπουμπουκιού και η δύναμη του καλού και ηθικού κόντρα στην ασχήμια και την παραίτηση. Όλα όμως, μέσα από απαλά φώτα, από διάφανες κουρτίνες, από θολές σκιές και εύθραστες διαφάνειες. Τόσα πολλά τίποτα που κάνουν ένα μοναδικό κάτι. Κάτι που εκτός από τρυφερό είναι και αθώο. Μιά ματιά ενός παιδιού, που παρασύρεται και φωτογραφίζει χωρίς «πρέπει» αυτό που του τραβάει την προσοχή.

Όσες ενστάσεις κι αν έχει κανείς για τις πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης θα πρέπει να αναγνωρίσει, πως κάποιοι καλλιτέχνες έχουν βρει έναν τρόπο μέσα από αυτές να ξεδιπλώσουν μιά πτυχή του έργου τους και του εαυτού τους που δε θα ήταν εύκολο να παρουσιάσουν με τους συμβατικούς τρόπους. Σε καμιά άλλη περίπτωση όμως, δεν έχω δει αυτή το άλλο κομμάτι να παρουσιάζεται με τόσο συστηματικό τρόπο (ανα μήνα συγκεκριμένα) ώστε να μπορεί να διεκδικήσει μιά οντότητα κόντρα στη ροή του περιβόητου ιστότοπου.

Αυτή η ασταμάτητη ροή φωτογραφιών, τόσο στο facebook όσο και στη σύγχρονη ζωή γενικά, έχει δημιουργήσει θεατές κορεσμένους και κουρασμένους. Η περιβόητη, πράγματι, ευκολία του μέσου της φωτογραφίας, όμως, δεν το ακυρώνει-αλλά μεταθέτει τη δυσκολία στο επίπεδο του αποτελέσματος. Το να δημιουργεί κάποιος φωτογραφίες που αναμοχλεύουν συναισθήματα και μένουν στη μνήμη, γίνεται όλο και πιο δύσκολο. Και από ότι φαίνεται από αυτή τη συλλογή φωτογραφιών της Μαρίας Οικονομοπούλου, ένας καλός τρόπος είναι η επιστροφή στα βασικά.

Αγγελική Δουβέρη

Εικαστικός/ Επιμελήτρια της έκθεσης